

The Rebellious Spirit #1
Meditatie is de grootste liefdadigheid.
10 Februari 1987 PM in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Is in uw visie liefdadigheid een deel van religiositeit? Als dat zo is, wat maakt iets tot liefdadigheid?

Het katholieke begrip volgend, specificeert de Indiase wet het als:

1. *hulp aan de armen,*
2. *onderwijs, en*
3. *medische hulp.*

Wat is het begrip liefdadigheid in de ogen van een Boeddha?

Om Prakash, het begrip liefdadigheid in de ogen van de verlichte zal zeker totaal anders zijn dan het zogenaamde katholieke idee van liefdadigheid. Het katholieke idee is hulp aan de armen. Het idee van de Boeddha zal zijn dat er helemaal geen armoede in de wereld nodig is. Armoede is door de mens gecreëerd en het is in onze handen om armoede te beëindigen. Maar alle religies – met het christendom voorop – hebben nadruk gelegd op hulp aan de armen. Hulp aan de armen is geen menslievendheid, het is geen liefde.

Waarom moet er om te beginnen armoede bestaan? Het is er omdat er een paar mensen zijn die te hebzuchtig zijn. Armoede is een bijproduct van hebzucht. Een deel van de maatschappij gaat door met opstapelen, natuurlijk wordt het andere deel arm. En de mens heeft eeuwenlang onder deze uitbuiting geleefd. Deze uitbuiting kan compleet worden vernietigd.

Alles wat de maatschappij ook produceert behoort aan allen toe. En het meest verbazende is dat de armen produceren en het de rijken zijn die niet produceren. Zij die produceren zijn hongerig en sterven aan ondervoeding. Gewoon wat hulp aan hen geven is een sluw idee: het beschermt de uitbuiting. Het beschermt de kapitalisten. Het beschermt hen die de criminelen zijn, en het beschermt ook de armen zodat ze doorgaan met produceren en doorgaan de zieke ambities te vervullen van de pathologische mensen.

Iemand die geld verzamelt en duidelijk ziet dat het miljoenen mensen gaat vernietigen kan niet gezond worden genoemd. Het is bespottelijk om hem religieus te noemen – hij is niet eens menselijk. En zeker nu, omdat de wetenschap zich tot een punt heeft ontwikkeld dat de hele aarde comfortabel rijk kan zijn, is hulp aan de armen helemaal niet nodig.

Wat nodig is, dat is een revolutie van de armen, een intens begrip bij de armen van 'het is niet vanwege jouw slechte daden in vorige levens dat je arm bent, het is niet jouw lot dat je arm maakt. Het zijn een paar mensen die pathologisch ziek zijn die elke compassie verloren hebben, alle gevoeligheid, waarvan de harten onmenselijk zijn geworden – het is vanwege deze mensen dat je arm bent.' En alleen een goed begrip bij de armen kan een revolutie in de wereld brengen.

Ik ben niet voor een gewelddadige revolutie. Dat is niet nodig, want de armen zijn in de meerderheid en er zijn maar erg weinig rijken. Gewoon via democratische middelen kan de macht in handen van de armen komen en kunnen we een maatschappij creëren die klasseloos is, waar ieders behoeften kunnen worden vervuld. Hebzucht is niet nodig. En er is geen manier om hebzucht te vervullen, ze blijft maar groeien. Gewoon vanwege de ziekte van een paar mensen heeft de hele maatschappij te lijden.

Maar de priesters zijn de dienaren van hen die rijk zijn. Natuurlijk bestaat er, in een land als India, waar armoede duizenden jaren heeft bestaan, niet eens een filosofisch idee van revolutie, om nog maar te zwijgen over een actuele revolutie. Er is zelfs geen enkele filosoof geweest die heeft gezegd dat er een revolutie nodig is. Gewoon doorgaan met de armen een beetje hulp te geven, genoeg om hen te laten overleven. Ik zou het geen liefdadigheid willen noemen. Het houdt hen alleen maar in leven zodat ze door kunnen gaan met produceren voor hen die rijk zijn en rijker willen worden. Ik ben

het totaal met Karl Marx eens op dit punt, dat religie de opium is geweest voor de armen. Het heeft hen gedrogeerd met de hoop op een beter leven in de toekomst, na de dood, als ze tevreden blijven met hun armoede nu.

Natuurlijk zijn de rijken de beschermers geweest van de priesters, van de missionarissen. Ze hebben grote kerken en tempels voor god gemaakt, want ze hebben goed ingezien, dat er geen enkele kans is op revolutie als religie in de mind van de mensen heerst. Wat ze tot nu toe liefdadigheid hebben genoemd tegen jou is simpelweg zelfmoord van al degenen die arm zijn en gebrek lijden. Ze is in dienst van de rijken geweest; ze staat niet in dienst van de armen.

Ik leer je liefde. En liefde is niet blind, liefde kan de hele structuur zien – hoe armoede gebeurt. En liefde kan de revolutie brengen. Een revolutie door liefde gebracht, niet door geweld, is liefdadigheid voor mij.

Het katholieke idee spreekt ook over onderwijs. Maar wat is onderwijs? In de vooruitstrevende landen is bijna iedereen geschoold, maar dat heeft de mens niet veranderd. De mens blijft even ellendig als voorheen – een leven leiden van angst en zielenleed.

Scholing brengt geen vrede en stilte en gelukzaligheid aan de mensen. Er ontbreekt iets. Je wordt alleen opgevoed in onderwerpen die jouw innerlijk in het geheel niet raken. Ze kunnen je dokters maken, ingenieurs, professoren, maar ze geven je niet het inzicht dat je een Gautama Boeddha in je kunt creëren. De echte betekenis van het woord opvoeden is dat je wordt gevoed. Maar alles wat jouw zogenaamde onderwijs doet is je volproppen. Van buitenaf wordt geleende kennis geforceerd in de hoofden van onschuldige kinderen.

In mijn visie is opvoeding niets anders dan een andere naam voor meditatie. Alles wat gewoonlijk in de naam van opvoeding doorgaat is ondergeschikt. De prioriteit moet aan meditatie worden gegeven – opvoeding van het innerlijk. Al jouw kennis nutteloos als ze je niet bekend maakt met jezelf. Dus voor scholing zou ik meditatie zetten. Scholing is triviaal: aardrijkskunde, geschiedenis, rekenen. Het is goed voor zover het de wereld aangaat, maar het is niet goed voor zover het je innerlijk betreft. Jouw titels kunnen mensen voor de gek houden, kunnen ook jou zelf voor de gek houden, maar je kunt niet de vreugde, de gelukzaligheid, de vrede, de stilte, de compassie van een Gautam Boeddha hebben.

En zolang scholing geen twee vleugels heeft, kan ze niet in totale vrijheid door het luchtruim vliegen. Op dit moment heeft ze slechts een vleugel, de andere vleugel is niet aanwezig. Waarom is dat zo? Omdat de priesters niet willen dat je gaat mediteren. Als je eenmaal mediteert, zul je spoedig vrijkomen van alle priesters, alle kerken en synagogen, tempels en moskeeën.

Waar is het voor nodig om naar een kerk te gaan als je binnen in jezelf kunt gaan – tot in de echte tempel van god. Waar is een priester voor nodig? Wat is het nut van een paus, als je god direct kunt ervaren, onmiddellijk, binnenin je eigen wezen?

Wanneer god jouw persoonlijke ervaring wordt, ben je er natuurlijk vrij van om een christen te zijn of een hindoe, of een mohammedaan. Vandaar dat geen religie wil dat je mediteert. Ze willen dat je wordt opgeleid in natuurkunde, scheikunde, in biologie. Geen universiteit heeft een afdeling voor meditatie. En zonder meditatie, blijft een mens incompleet. Dit is een van de fundamentele oorzaken van onze ellende.

Voor mij betekent liefdadigheid ten eerste: de opvoeding van het innerlijk. En pas op de tweede plaats betekent het: opvoeding van andere dingen. 'Ken jezelf' moet de meest kostbare opvoeding zijn, en daarna kun je bekend worden met al het andere. Een mens die zichzelf kent zal nooit zijn opvoeding misbruiken in de wereld om hem heen.

Anders, als je jezelf niet kent, ga je jouw scholing gebruiken om mensen uit te buiten, om armoede te creëren. Als je jezelf kent, zul je een maatschappij creëren waarin armoede niet bestaat. Al je religies hebben gefaald in het creëren van een maatschappij waarin armoede niet bestaat. En een van de

fundamentele reden is dat geen van je religies de nadruk heeft gelegd op de opvoeding van het innerlijk – de reis naar je eigen zelf.

Zodra je in het centrum van je eigen wezen bent, heb je zo'n helderheid over alle problemen van het leven dat één ding zeker is: je zult geen enkel probleem creëren. En een ander ding is zeker: je zult jouw inzicht verspreiden, jouw begrip, naar andere mensen.

Alle problemen zijn onze eigen creatie. We hebben ze gecreëerd in onze onwetendheid ten aanzien van onszelf. Door ons bewustzijn zullen zij oplossen net zoals dauwdruppels in de ochtendzon verdwijnen.

En ten derde: katholieke liefdadigheid heeft het idee voor medische hulp. Er is niets mis met medische hulp, maar waarom zijn er zoveel ziekten? Kijk naar de wilde dieren en je zult geen enkel hert vinden dat aan kanker lijdt of tuberculose of enig psychologisch probleem. Je zult geen hert vinden dat een ander hert vermoordt, en je zult geen hert vinden dat probeert zelfmoord te plegen. Het is vreemd dat de mens, die het toppunt van het bestaan en bewustzijn is, zo erg lijdt. Misschien helpen we alleen maar symptomen te verwijderen en verwijderen we nooit de oorzaken.

Bijvoorbeeld, toen ik in Amerika was namen ze in Texas een wet aan dat homoseksualiteit voortaan een misdaad is, vanwege de angst voor Aids. En heel Amerika moet geschokt geweest zijn, omdat er een miljoen homoseksuelen buiten de wetgevende instantie van de staat van Texas stonden te protesteren. Texas is een achtergebleven staat van Amerika. Niemand zou ooit gedacht kunnen hebben dat er een miljoen mensen homoseksueel zijn.

Ze spraken uit dat ze ondergronds zouden gaan als homoseksualiteit een misdaad werd. Je kunt niet op iemands voorhoofd schrijven dat hij homoseksueel is, ook is er geen enkel teken dat toont dat een bepaald iemand homo is. En ze zeiden, 'Op dit moment hebben we onze eigen homo-clubs, homo-restaurants, homo-ontmoetingsplekken. We zullen doorgaan met wat we zijn, maar niet langer in het openbaar.' Een probleem wordt moeilijker als deze ondergronds gaat. Het is beter te weten dat een bepaald iemand homo is. En homoseksualiteit is slechts een symptoom. Maar niemand ter wereld heeft de moed om het juiste ding te zeggen dat – het is het celibaat wat de homoseksualiteit heeft gecreëerd. Niemand kan het zeggen, omdat het tegen alle religies ingaat. Niemand wil veroordeeld worden, zoals ik, door iedereen overal ter wereld. Maar ik heb echt van die veroordeling genoten.

Geen dier wordt in het wild ooit homoseksueel. Waarom? Het is niet nodig. Maar in de dierentuinen heeft men steeds weer ontdekt dat dieren homoseksueel worden, omdat het vrouwtje er niet is. Waar moet je anders met je seksuele energie naar toe? Het is een natuurlijk verschijnsel. Het vraagt om een uitingsmogelijkheid.

Alle religies hebben het celibaat als een van de grootste religieuze kwaliteiten geleerd, en elke maatschappij heeft maagdelijkheid gerespecteerd als iets spiritueels – dit zijn de oorzaken die homoseksualiteit en lesbianisme hebben gecreëerd. En uit deze homoseksualiteit is de ziekte Aids ontstaan, waarvoor de wetenschap geen geneesmiddel heeft.

Maar toch heeft geen enkele priester in de wereld, geen politiek leider in de wereld, niemand die internationale status heeft duidelijk gezegd dat het celibaat de misdaad is, niet de homoseksualiteit. Maar ik wil het wel zeggen: het celibaat is de misdaad. Homoseksualiteit is slechts een symptoom. En als je het symptoom onderdrukt, dan heb je kans dat er iets ergers gaat gebeuren, omdat dezelfde energie die heteroseksualiteit veranderde in homoseksualiteit zich in sodomie kan veranderen. Mensen kunnen beginnen liefde te bedrijven... ze hebben liefde bedreven eeuwenlang, er zijn beschrijvingen zelfs in het oude testament en andere geschriften over mensen die met dieren de liefde bedrijven, in het bijzonder de herders, die diep in de bergen leven waar ze niemand anders hebben behalve hun eigen dieren. En dieren gaan het niet aan de politie melden. Als homoseksualiteit Aids heeft gecreëerd, dan kan sodomie – liefde bedrijven met dieren – iets veel erger creëren.

Medische hulp is goed, maar het is erg oppervlakkig. De mens met echte liefdadigheid zal proberen de oorzaken te vinden die zo veel ziekten creëren en die oorzaken moeten worden verwijderd. Ze kunnen weggenomen worden!

Het is ontdekt dat mensen die te veel eten slechts de helft van de normale levensduur halen. Als ze zeventig jaar zouden zijn geworden, zullen ze nu sterven als ze vijfendertig zijn. Maar mensen die minder eten leven langer dan normaal. De norm is misschien zeventig – zij kunnen misschien wel honderd jaar leven.

Je begrijpt iets eenvoudigs niet: alles wat je ook eet, moet je lichaam verteren... het is veel werk voor jouw hele spijsverteringssysteem systeem. En als het spijsverteringssysteem moe wordt, ga je gauw dood. En als jouw spijsverteringssysteem onvermoeid en jong en fris blijft, leef je natuurlijk langer. En er zijn mensen die langer leven. In de Kaukasus zijn er duizenden mensen die de honderdvijftig halen en er zijn een paar honderd mensen die bijna honderdtachtig jaar hebben bereikt. En ze zijn nog steeds jong, ze werken nog steeds op de velden. Wetenschappers zeggen dat als je kijkt naar het mechanisme van het lichaam, iedereen makkelijk in staat zou zijn om driehonderd jaar te leven, maar zoveel ziekten blijven de kans daarop vernietigen.

Mensen eten geen dingen voor voeding; mensen eten dingen alleen maar voor de smaak. Mensen eten dingen niet in proportie. Ze eten misschien iets wat niet nodig is voor het lichaam en ze eten iets misschien niet wat wel absoluut nodig is. Bijvoorbeeld, vegetariërs komen bepaalde vitamines tekort die absoluut nodig zijn voor de groei van intelligentie. Het is niet verwonderlijk dat geen enkele vegetariër ooit de Nobelprijs heeft gewonnen. In feite zouden ze hem meer dan wie dan ook hebben moeten winnen, want zij eten het zuiverste voedsel. Maar het probleem is dat hun intelligentie nooit groeit, ze heeft bepaalde vitamines nodig die ontbreken. Vervangingsmiddelen kunnen gevonden worden. Zonder vlees te eten, kunnen vervangingen worden gevonden.

Ik heb tegen de vegetariërs gezegd, 'Gewoon door onbevuchte eieren te eten, ben je in een veel betere positie dan de vleeseters, en de onbevuchte eieren zijn gewoon groente, er zit geen leven in.' Ze zijn boos op me geweest en zeiden, 'Je leert mensen eieren te eten.'

Ik zei, 'Je begrijpt het niet. Ik heb het over onbevuchte eieren' Maar ze horen niet het woord 'onbevucht.' Gewoon het woord 'eieren' is genoeg om hen uit te freaken.

Het juiste voedsel.... De mensheid is bijna volwassen, het zou niet moeten leven op lolly's. Maar er zijn mensen... ik heb zelfs oude mensen met lolly's gezien! Mensen vullen zich met ijsjes en allerlei soorten nonsens, junk. Echte liefdadigheid bestaat hieruit om mensen beter op te voeden hoe ze voor hun lichaam moeten zorgen, hoe meer liefdevol te zijn met hun eigen lichaam. Medische hulp zou iets bijkomstigs moeten zijn.

Vanwege dit katholieke idee van liefdadigheid heeft zelfs de Indiase grondwet het idee van liefdadigheid aangenomen in exact dezelfde woorden: 'Hulp aan de armen, scholing en medische hulp.' Het is zelfs nog stuitender dat de mensen die de Indiase grondwet gemaakt hebben niet bewust zijn van hun eigen oosterse traditie, van hun eigen erfenis. Ze hebben er niets in gezet wat van hen zelf is. Hoe hebben ze anders meditatie kunnen vergeten?

De man die hoofdzakelijk verantwoordelijk was voor het maken van de Indiase grondwet was Dr. Babasaheb Ambedkar. Hij heeft duizenden onaanraakbaren bekeerd tot het boeddhisme en hij heeft een groot boek over het boeddhisme geschreven en ik denk niet dat hij wel iets van meditatie afweet. Zonder meditatie is boeddhisme alleen maar een lijk – zonder juist de vlam van leven. En zelfs Dr. Ambedkar heeft niet aan de grondwet toegevoegd dat het de grootste liefdadigheid is om mensen te helpen om meditatiever te zijn. Het is de meest belangrijke liefdadigheid om mensen te helpen om verlicht te worden.

Het is een probleem voor ons geweest: de Indiase regering kan onze mysterieschool niet als een instituut van liefdadigheid beschouwen vanwege deze definitie. Het is zo vreemd dat meditatie niet is inbegrepen in liefdadigheid. Wat kan meer waardevol zijn dan een licht te zijn voor jezelf? En alles wat zij erin hebben opgenomen zijn erg oppervlakkige dingen.

De grondwet heeft iets nodig dat veel dieper gaat om representatief te zijn voor het oosten. Het lijkt alsof een katholieke missionaris het geschreven heeft. Het laat niet zien dat we Gautama Boeddha, Mahavira, Adinatha, Kabir, Nanak, Farid hebben. Deze mensen zijn niet liefdadig. Moeder Theresa is de enige liefdadige persoon in India, omdat ze doorgaat met weesjes op te vangen. Maar ze is tegen geboortebeperving.

Als je een beetje begrip hebt, kun je het inzien. Als je geen weeskinderen wil hebben, dan zou geboortebeperving het meest liefdadige zijn. Verspreid het idee van geboortebeperving, deel de pil uit aan zoveel mogelijk mensen is, zodat je geen weeskinderen krijgt. Het is een vreemde zaak dat je eerst aan mensen geboortebeperving belet, waardoor zij kinderen creëren die ze niet kunnen opvoeden, en dan kom jij en wordt een grote heilige omdat jij een grote liefdadige daad begaat. Als voorbehoedsmiddelen gebruikt worden, zullen er geen weeskinderen zijn. Als de medische wetenschap niet onder de religieuze toestand werkt en vrijheid van religies is toegestaan, zullen vele ziekten verdwijnen.

Er zijn dertig miljoen mensen in Amerika die in de ziekenhuizen liggen omdat ze te veel eten. Ze hebben zoveel gewicht verzameld, ze kunnen zich niet eens bewegen. En het is liefdadigheid om voor hen te zorgen, dus duizenden dokters en verpleegsters en ziekenhuizen zijn bezig om voor deze idioten te zorgen. En precies hetzelfde aantal, dertig miljoen mensen sterven van de honger op de straten.

Als dit de situatie is in Amerika, wat het rijkste land ter wereld is, wat te zeggen van andere landen? Dertig miljoen mensen hebben geen onderdak, geen voedsel, geen kleding, en dertig miljoen andere mensen worden geholpen door dokters en verpleegsters en ziekenhuizen en de hele medische wetenschap omdat ze te veel blijven eten. Ze kunnen niet terug naar huis worden gestuurd, omdat thuis niemand ze tegen kan houden – ze zullen naar de koelkast gaan!

Deze dertig miljoen die in de ziekenhuizen zijn zouden op straat gezet moeten worden en de dertig miljoen die op straat leven zouden in de ziekenhuizen moeten worden opgenomen en verzorgd worden – dat zou liefdadigheid zijn! Die idioten zouden snel bij hun positieven komen – en je zou zestig miljoen mensen gered hebben, gewoon door een kleine verandering.

De mens moet begrijpen we dat onze problemen zelf gemaakt hebben en als we er vanaf willen, zal die oppervlakkige katholieke zogenaamde liefdadigheid niet veel helpen. Die liefdadige missionarissen en instituten hebben duizenden jaren bestaan maar armoede blijft maar groeien, ziekten blijven maar groeien, gekte blijft maar groeien. Het wordt tijd dat we beseffen dat we iets fundamenteel verkeerd doen.

Al deze mensen onderwijzen iets tegen jouw lichaam, dat het lichaam de vijand is. En als dit idee in jouw mind gaat – dat het lichaam jouw vijand is – dan ga je er natuurlijk niet voor zorgen.

Ik zeg tegen je: het lichaam is je grootste vriend. Zorg goed voor jouw lichaam en onthoudt, je lijdt niet door een of ander noodlot. Er bestaat niet zoiets als noodlot. En je lijdt ook niet door je slechte daden van een vorig leven, want elke daad brengt onmiddellijk zijn gevolg.

Ik sprak een Jaina monnik en hij was er erg vasthoudend in dat het je karma uit het verleden is wat armoede creëert. Het was een winternacht in de Himalaya. We zaten dichtbij het houtvuur, dus ik zei tegen de monnik, 'Steek nu je hand eens in het vuur.' Hij zei, 'Waarom?' Ik zei, 'Ik wil zien of je nu verbrandt of in jouw volgend leven. Dat zal beslissend zijn.' Hij zei, 'Ben je gek?' Ik zei, 'Die vraag zou jij aan jezelf moeten stellen.'

Elke daad is verbonden met haar gevolg. Ze wacht niet zo lang tot wanneer je sterft en weer geboren wordt – misschien zestig of tachtig jaar later – je zult lijden omdat je iets verkeerd hebt gedaan. Elke verkeerde daad brengt haar eigen leed en elke goede daad brengt haar eigen beloning en zijn eigen gelukzaligheid. Maar mensen zijn bedrogen en bedrogen door hen in wie ze zo vast geloofden. Samengevat zou ik willen zeggen dat het liefdadigheid is om de armen er bewust van te maken dat armoede wordt gecreëerd door die paar mensen die hebzuchtig zijn.

Zij die te veel verzamelen zouden opgesloten moeten worden en zij die produceren zouden de eigenaars moeten zijn van hun product. Het land zou moeten behoren aan degene die er pacht voor moet betalen en de tuin aan degene die er werkt en de fabriek aan hen die hun hele leven geven in het creëren van dingen.

Slechts twee procent van de mensen in India kun je rijk noemen en deze twee procent houdt negenentachtig procent van de mensen arm. Je zult het niet geloven, maar de helft van de rijkdom van heel India zit in Mumbai. Slechts één stad heeft de helft van de rijkdom en het hele land – een continent van bijna negenhonderd miljoen mensen – heeft de andere helft. Het lijkt erop dat we zo geleefd hebben, ingesteld op zo'n stijl, dat we zijn gaan accepteren dat de rijken beloofd zijn vanwege hun vroegere goede karma, goede daden. Ik wil die hele ideologie vernietigen.

Scholing is zeker nodig, maar nog voor de scholing is meditatie nodig. Iedereen die afstudeert – zij het als ingenieur, doctor of professor – zou niet zijn graad moeten krijgen tenzij hij ook zijn examens heeft gehaald in meditatie. Elke universiteit en elk college zouden lessen voor meditatie voor de studenten moeten geven – en voor de mensen van buiten ook. Zij zijn misschien in hun jeugd niet in staat geweest om meditatie te leren, maar nu kunnen ze het leren.

Opvoeding is iets veelomvattends. Elk ziekenhuis zou een bepaalde afdeling moeten hebben waar mensen die gaan sterven meditatie zouden moeten leren voor de dood – net zoals mensen die gaan leven... als ze hun examens in de universiteit gaan halen, zouden zij meditatie moeten leren – hoe je al dansend moet leven, vreugdevol, mooi, zonder hebzucht, zonder jaloezie, zonder boosheid, zonder haat. Dan komt een ander moment, wanneer een mens gaat sterven. Wanneer de dokters weten dat er nog maar een paar maanden resteren, zou hem meditatie geleerd moeten worden als een preparatie voor de eeuwige reis die hij gaat maken. Spoedig zal hij het lichaam verlaten. Voordat hij het lichaam verlaat, moet hij begrijpen, ervaren, dat hij niet het lichaam is. Dan kan hij vreugdevol sterven. Vreugdevol leven en vreugdevol sterven – als we deze atmosfeer kunnen creëren, noem ik dat de grootste liefdadigheid.

En dat is wat wij hier aan het doen zijn. Of de regering het accepteert of niet, maakt niet uit, als de grondwet oppervlakkig door blijft gaan... zal ze moeten veranderen. We moeten alleen mensen creëren die een bewijs zijn van de juiste opvoeding. En opvoeding is compleet als ze zowel voor het innerlijke als het uiterlijke is. En we moeten mensen creëren die deze hele uitbuitingsstructuur veranderen met liefde en compassie op een democratische manier. Geweld is helemaal niet nodig. De armen moeten gewoon bewust worden gemaakt: het is tijd voor je om wakker te worden. Alles behoort aan jou toe.

Vraag 2

Geliefde Osho,

In dit afgelopen jaar ben ik vele maanden van u weggeweest, levend in de wereld. Ik leerde hoe u en uw boodschap een elke dag levende ervaring zijn geworden in mij, onafhankelijk van tijd en afstand. Op een vreemde manier is uw leven mijn leven geworden en mijn leven uw leven. Dichtbij u zijn is heerlijk, als u spreekt over het ons verlaten, ofschoon mijn tranen komen, weet ik dat u uw werk goed heeft gedaan. Uw visie zal lang leven nadat uw lichaam naar de aarde is teruggegaan.

Ik heb geen vraag, slechts een dankbaarheid voor uw onmetelijke pogingen ons wakker te maken.

ps. zeg alstublieft de kapitein van uw schip nog een beetje langer rond te cruisen. Hij heeft zolang gewacht dat een beetje meer jaren niet veel verschil zullen maken.

PPS Hier is mijn vraag: ben ik egoïstisch in het wensen dat u nog wat langer hier bent?

Devageet, het is helemaal niet egoïstisch, dat je wenst dat ik nog een beetje langer hier zal zijn. Het is een eenvoudig verlangen, daar jouw reis nu nog niet compleet is. Je bent op het pad begonnen en je groeit goed, maar je hebt nog steeds de tuinman nodig om voor je te zorgen.

En wees niet bezorgd over de kapitein van mijn schip, want hij is niet mijn bediende; hij is ook een discipel. Hij wil zelf dat ik nog een beetje langer hier zal blijven. En er is geen probleem. Als je me

nodig hebt zal ik hier zijn totdat in hetgeen nodig is voorzien. Wanneer ook jij je ogen sluit, zul je me in je hart voelen kloppen.

Ik heb het zaad gestrooid. Het is slechts een kwestie van wanneer de lente gaat komen – en ze komt altijd. Blijf gewoon open, beschikbaar. Ik zal hier zijn om je te helpen. Als ik niet in het lichaam ben, kan ik je toch helpen. In feite kan ik van meer hulp zijn, wanneer ik van het lichaam bevrijd ben. Dan zal mijn bewustzijn over het geheel uitgespreid zijn.

Zij die van me gehouden hebben – ze zullen een deel van mij worden. Ze zijn reeds begonnen met me te versmelten en in me op te gaan.

Dus de hele kwestie die voor jou belangrijk is: het proces van jouw smelten en jouw opgaan niet te hinderen. Of ik in het lichaam ben of niet, je zou niet tot de ochtenden moeten wachten. Vandaag is de dag.

Dit ogenblik is het ogenblik.

En dit is mijn belofte. Ik zal aan deze oever zo lang mogelijk trachten te blijven. En zelfs als mijn schip weg is, wanneer ook jouw tranen me roepen, of jouw lachen, zal ik met je zijn. En wanneer je maar danst en zingt, zul je mijn schaduw ook daar aanwezig vinden.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Voor mij bent u, na tien jaar met u te zijn, de meest intieme maar ook de meest afstandelijke persoon. Wat is deze pijn van verlangen, die door uw lichamelijk afstand door de jaren niet minder wordt? Is het werkelijk alleen maar verlangen en gehechtheid?

Yachana, het is niet slechts verlangen en gehechtheid. Het is jouw verlangen om jezelf te kennen. Dicht bij mij zijn, is diep vanbinnen, een verlangen om dicht bij jezelf te zijn, want ik ben niets anders dan jouw toekomst, jij bent niets anders dan mijn verleden. Op een dag was ik in dezelfde duisternis die jij bent; op een dag zul je in hetzelfde licht zijn wat mij is overkomen. Wij zijn niet apart. Alle afstanden zijn onecht.

Je voelt jezelf intens intiem met mij en toch erg ver weg. Er is geen tegenspraak in, omdat jouw verleden en jouw toekomst, ofschoon ver weg, met elkaar zijn verbonden. Je voelt me intens intiem met jou – in jouw liefde, in jouw verlangen, in jouw dromen. Maar omdat je jezelf zo intiem voelt, kun je ook zien dat je slechts dicht bij me gekomen bent, maar niet een met mij.

Dit is de laatste fase van de discipel. Zijn eerste fase is de student, waarin hij slechts intellectueel geïnteresseerd is. Hij heeft veel vragen en hij wenst de antwoorden, en zijn hele pogen is kennis te verzamelen. Van honderden blijken er maar een paar discipelen te zijn.

Discipelen zijn zij die bewust worden dat alleen kennis niet gaat helpen -- je hebt een transformatie nodig. De discipel komt dichtbij de meester. Hij is niet langer geïnteresseerd in het verzamelen van kennis, zijn verlangen is veranderd; hij wenst meer authentiek te zijn, meer oprecht, meer te vertrouwen, meer zichzelf.

Er is een stage verder: die van de toegewijde, als de discipel het idee van zichzelf laat vallen en slechts een zuivere tegenwoordigheid wordt, in die zuivere tegenwoordigheid is de devote niet meer apart van de meester. Ze worden een. En slechts door een devote te worden verdwijnt de dualiteit van intimiteit en afstand.

Yachana, het gaat gebeuren. Ik heb jou de naam Yachana gegeven. Dat betekent eenvoudig: een verlangen naar het ultieme.

Vraag 4

Geliefde Osho,

Het is zo'n zoete en heerlijke ervaring eenvoudig dichtbij u te zijn. Is het mogelijk dat precies uw tegenwoordigheid, levend in de vibraties van uw vervulling, mijn dorst voor mijn eigen verlichting doet afnemen?

Devageet, dit is het begin van verlichting, als zelfs het verlangen naar verlichting verdwijnt. Dat is de laatste barrière – het verlangen naar verlichting. Het moment dat dit ook verdwijnt, is er geen

hindernis. Je bent gezegend dat je een zoete, heerlijke ervaring voelt door het eenvoudig bij me te zijn. Je vraagt: Is het mogelijk dat precies de tegenwoordigheid van u, levend in de vibratie van uw vervulling, mijn dorst voor mijn eigen verlichting afneemt?

Verlichting is noch van mij noch van jou.

Hoe dichter je bij huis komt, des te meer beschikbaar je wordt voor mij, hoe meer je voelt dat er slechts verlichting is; er is slechts licht, eeuwig. Het behoort niet aan mij, het behoort niet aan iemand anders.

Precies nu, lijkt het je dat het je meester toebehoort. Maar als je versmelt met de meester, zul je weten dat er nooit enige meester is geweest en er is nooit enige discipel geweest, maar slechts eeuwig licht, een eeuwig leven wat geen begrenzings kent.

Het is in jouw onwetendheid dat verdeling bestaat – ik en jij, de meester en de discipel, de liefhebber en de geliefde. Op het ogenblik dat je wakker wordt, verdampt al dit onderscheid. En het is goed dat het verlangen voor je eigen verlichting aan het verdwijnen is. Het is in werkelijkheid dat jij verdwijnt, dus, hoe kun je het verlangen naar verlichting nog hebben?

En het is niet mijn tegenwoordigheid – het is eenvoudig tegenwoordigheid. Ik ben een hele lange tijd geleden verdwenen. En dezelfde ervaring zal jou ook gebeuren nu. Wat je mijn tegenwoordigheid noemt is werkelijk mijn afwezigheid en Gods tegenwoordigheid. Op het moment dat jij ook afwezig bent, wordt Gods tegenwoordigheid jouw tegenwoordigheid.

We leven allemaal in dezelfde oceaan – alleen liggen een paar te slapen en soms wordt iemand wakker. Degene die ontwaakt weet dat het een oceaan is. Zij die blijven slapen blijven maar denken in hun dromen, in hun slaap, aan allerlei soorten onderscheid, allerlei soorten verlangens en goals.

Realisatie is zo'n vuur dat het alles verbrandt wat vals is, en slechts het zuivere goud overblijft.

Oké, Vimal?

Ja, Osho.